

Има томе годину дана како је председник Вучић постао незванични дистрибутер респиратора за Балканско полуострво.

Набављао их је испод тезге, изнад тезге, “само ја знам како”, рекао је о томе једном пригодом.

Разносио је лично респираторе по Србији преко апликације донесиреспиратор.цом и објашњавао лекарима како функционише респиратор а они су с пажњом упијали сваку његову реч правећи се да никад пре тога нису видели респиратор, нити знали како се то чудо користи.

И као што има теорија да је кромпир у Србију први донео Доситеј Обрадовић, тако ће у уџбеницима једног дана писати да је респиратор у Србију први донео председник Вучић.

Онда се на међународном црном тржишту респиратора ових дана десила промена. Главни глобални дилер респиратора, наиме, окупио је борд директора црноберзијанских извозника респиратора, и саопштио им лоше вести: онај манијакални купац респиратора из Србије више неће респираторе!

-Па шта сад хоће? – питао је борд директора.

-Нећете веровати, сад хоће полиграфе! Мноооого полиграфа! – казао им је главни глобални дилер респиратора.

-Аууууу, уздахнули су директори, где сад да му нађемо толке полиграфе?

У Србији је ситуација по питању мањка полиграфа и вишка респиратора још гора: државни електротехничари су добили задатак да вишак оних “само ја знам како” набављених респиратора некако покушају да пренаменски претворе у полиграфе, али им то никако није полазило за руком.

-Пробајте да ли може некако да се набуци? – речено им је са највишег места, али њима тај подухват никако није успевао, јер као што од миксера никако не можеш направити фрижидер, као што од генералног секретара Српске радикалне странке никако не можеш направити Ћинђића, тако ни од респиратора никако не можеш направити полиграф.

Полиграфија је, верује се, наука о полусвету који се окупио у Српској напредној странци од 2012. године до данас, те је недавно међу њима пукла тиква, много “тикава”, па сад никако не могу да се договоре ко је кога хтео да убије, ко је кога хтео да ликвидира, ко се како обогатио, ко је био у Ритопеку и ко је коме мајку.

Тренутно су у фази да један другом пресуђују преко полиграфа. И то тако што ови једни одбијају да иду на полиграф, а онда ови други преко овлашћених медија одмах донесу

пресуду која гласи: Крив је за све што вам падне на памет јербо није хтео да иде на полиграф!

Можда зато што “осумњичени” Кокеза и свакакви други ликови који су донедавно били људи од највећег поверења председника, а онедавно су људи од највећег неповерења председника, изгледају тако некако да кад би их прикачили и на фризерску хаубу за косу, она би показала да нису баш чисти. И да не говоре баш истину, истину и само истину. Ако уопште знају да говоре, јер код неких ни то није стопроцентно доказано.

Код таквих вам, да се разумемо, ни не треба претња полиграфом. Њима је довољно рећи: Да ли бисте пристали на тестирање хаубом за косу у првом фризерском салону на који наиђемо?

И ако пристану и ако одбију, одмах их треба прогласити кривим. И хауба за косу, али и полиграфи би забаговали и завршили на респиратору да им припадне та несрећа да утврђују ко је крив, а ко невин у овој свеопштој тучи у свевладајућој партији.

Напросто, по шумама и горама Српске напредне странке окупио се такав неки профил личности због којих би, да се којим случајем закуну да ће говорити истину држећи шаку на Библији, Библија за тили час постала празан роковник.

Али у том празном роковнику би могла да се напише нова Библија која би објашњавала не како је настао свет, него како је настао полусвет.

Код Кокезе је рецимо Вучићев долазак на власт била WIN-WIN ситуација: од тотално анонимног човека, тотално анонимног фудбалера, од тотално анонимног бизнисмена постао је славан неславни човек, још славнији неславни фудбалер и још славнији неславни бизнисмен. Све то је постао јер је био лојалан, а да би у Србији живео ко бубрег у лоју, лојалност је најважнија.

Онда се једног дана његов изумитељ, фактички Кокезин Ђепето, председник Вучић, разочарао у свог Пинокија, решио је да га осуди преко полиграфа, јер је суђење таквим

ликовима мач са две оштрице – много знају о свима, па и о председнику, те је боље осудити их без суда преко полиграфа, него у суду, где би се сви подавили у прљавом напредњачком вешу, где има много и председникових гаћа и чарапа.

А прљавог веша ће бити све више! Тако да би требало размислити о претварању полиграфа у веш машине, за другу фазу борбе против криминала.

(Н1)